

ОТЗИВИ
ГСУ-ИФ, 108 (2025), 1, 421-424

ГОДИШНИК НА СОФИЙСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ
„СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“
ИСТОРИЧЕСКИ ФАКУЛТЕТ
ТОМ 108, 2025

ПРОФЕСОР ЛЮДМИЛ ГЕТОВ НА 90 ГОДИНИ

ПРОФ. Д. Н. КОСТАДИН РАБАДЖИЕВ

Исторически факултет, Софийски университет „Св. Климент Охридски“

Бул. „Цар Освободител“ № 15, София 1504, България

<https://orcid.org/0000-0002-5278-026X>

k.rabadjiev@uni-sofia.bg

<https://doi.org/10.60053/GSU.IF.1.108.421-424>

Получено 2025-10-13; прието 2025-10-14; публикувано онлайн 2025-11-25

Авторът(ите), 2025 г. Публикувано от Университетско издателство „Св. Климент Охридски“ от името на Историческия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Статията се предоставя под отворен достъп и се разпространява съгласно условията на лиценза [Creative Commons Attribution](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) (CC BY 4.0, <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>), позволяващ неограничено повторно използване, разпространение и възпроизвеждане, при условие че оригиналната статия е цитирана по подходящ начин.

Анотация. Професор Людмил Гетов е сред онези редки личности, които съчетават учен, ръководител и човек с изключителна нравственост. В дългогодишната си кариера – като ръководител на Катедрата по археология (1976 – 1993) и декан на Историческия факултет на Софийския университет (1983 – 1984; 1989 – 1993) – той проявява мъдрост, умереност и уважение към другите, които древните гърци наричаха софронисмос. Като преподавател остава обаятелен лектор, търпелив наставник и вдъхновяващ пример за поколения археолози и историци. Неговите ученици пазят спомена за внимателния учител, който умееше да изслушва, насърчава и задава въпроса: „Всъщност няма ли все пак да го напишеш?“. Изследванията му върху тракийските погребални практики и амфорните печати от Кабиле свидетелстват за научна прецизност и широко мислене. Спокойствието, доброжелателността и човешката му почтеност остават неговият най-ярък белег.

Ключови думи: Людмил Гетов, юбилей.

* * *

Един от нас, някак си неочаквано навлезе в библейска възраст и признавам си, че броят на годините му първо ме смути, после си дадох сметка, че повече

от половината време го познавам, първо – като учител, после – ръководител, колега, а винаги и приятел. Но не към дълголетието бих искал да насоча вниманието на четящите. Колкото и възвишен да е човек в неговото социално битие, той си остава биологичен механизъм, подвластен на дребни неудачи и по-сериозни сривове. Думата ми тук е за достойнството да бъдеш човек, винаги, не само когато е видимо за будната общественост, но и ако стореното добро остава скрито и неоченено. Трудно дело е да ръководиш общността с етичност и благоразумие, с въздържание дори когато другите не са прави и се случва да платиш сметката за чужди недомислици. Всичко това древните елини са нарекли *софронисмос* и са го противопоставили на *хюбрис*, на горделивостта и арогантното незачитане на другия.

А професор Людмил Гетов се е доказал в това поприще. Съдбата му е отредила да ръководи хора и неговите действия са добре видени и запомнени, и като дългогодишен Ръководител на Катедрата по археология (1976 – 1993), и като Декан на Исторически факултет (1983 – 1984; 1989 – 1993).

Това се допълва от ролята му на Учител, на знаещ, който е готов да сподели наученото, но с много търпение към нетърпеливите, с мълчание към многословните и подкрепа за търсещите. Обаятелен лектор в аудиториите на Софийския университет, той е оставил ярък спомен дори и в тези от колегията, които не са имали щастието и късмета да бъдат археолози. Напътствал ме е в първата ми студентска творба, а в годините всяко мое начинание е започвало след въпроса му: „Всъщност няма ли все пак да го напишеш?“. Бил е ръководител на магистърските тези и дисертации на много понастоящем утвърдени колеги и уважителното им чувство до днес разкрива умението му да изяви най-доброто от учениците си.

Тук и ролята му на изследовател – на терена сред могили и гробници в Казанлъшко, в античния град Кабиле, но и кабинетен учен с двата си доктората, които бележат ясни етапи в живота му, но и в развитието на родната археология – проучването върху погребалните практики на траките в първите векове на новата ера и на богатата колекция от амфорни печати от Кабиле, ни разкриват скрупулознаост към детайла и мащабен поглед, но не извън границите на постижимата интерпретация.

Така и до днес – спокоен и уравновесен, с доброжелателна насмешка към отминалото и оттенъци на меланхолия, която мъдростта носи на хората, когато ги спохожда...

На многая лета!

*Варна, 1976 г. Професор Людмил Гетов
в двора на Археологическия музей*
Източник: личен архив.

*Кабиле. Професор Людмил Гетов
на терен*
Източник: личен архив.

*Созопол, 2007 г. Професор Людмил Гетов заедно с колеги,
участници в международна конференция*
Източник: личен архив.

ANNUAL OF SOFIA UNIVERSITY
“ST. KLIMENT OHRIDSKI”
FACULTY OF HISTORY
VOLUME 108, 2025

THE NINETIETH ANNIVERSARY OF
PROFESSOR LYUDMIL GETOV

PROF. KOSTADIN RABADZHIEV, DSC

Faculty of History, Sofia University “St. Kliment Ohridski”

15 “Tzar Osvoboditel” Blvd. Sofia 1504, Bulgaria

<https://orcid.org/0000-0002-5278-026X>

k.rabadjiev@uni-sofia.bg

<https://doi.org/10.60053/GSU.IF.1.108.421-424>

Received 2025-10-13; accepted 2025-10-14; published online 2025-11-25

The author(s), 2025. Published by St. Kliment Ohridski University Press on behalf of the Faculty of History of Sofia University “St. Kliment Ohridski”. This publication is released to the public under the terms of the [Creative Commons Attribution License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) (CC BY 4.0, <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>), which permits unrestricted reuse, redistribution, and reproduction, provided the original article is properly cited.

Annotation. Professor Lyudmil Getov is among those rare individuals who embody the scholar, the leader, and the man of integrity in equal measure. Throughout his long career – as Head of the Department of Archaeology (1976 – 1993) and Dean of the Faculty of History at Sofia University (1983 – 1984; 1989 – 1993) – he has exemplified wisdom, moderation, and respect for others, the qualities the ancient Greeks called *sōphrosynē*. As a teacher, he remains a captivating lecturer, a patient mentor, and an inspiring example to generations of archaeologists and historians. His students remember him as the attentive guide who would gently ask, “Well, aren’t you going to write it after all?” His research on Thracian burial practices and the amphora stamps from Kabile demonstrates both scholarly precision and intellectual breadth. His calm demeanor, kindness, and moral integrity remain his most enduring legacy.

Keywords: Lyudmil Getov, anniversary.